

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

1454 - 198X ANUL 28, NR. 696, AUGUST 2025

Editorial
Nevoia de solidaritate

Deşi trăim vremuri tulburi, în care graba, dezordinea, grijile de tot felul ne conduc din umbră, un lucru nobil dăinuie totuşi în vieţile noastre: nevoia de a avea alături oameni buni, empatici, care să rezoneze cu noi şi pe care să ne putem baza atunci când norii de vreme rea se adună deasupra lumii. Din păcate, oameni, care printr-o vorbă bună sau printr-un zâmbet sincer să ne reaprindă speranţa de mai bine, se găsesc tot mai greu. Ceva parcă ne-a golit de sentimentele frumoase, ne-a dezumanizat...

În ziua de 5 august, s-a stins din viaţă fostul Preşedinte al României, Ion Iliescu. Rar am văzut postări cumpătate pe reţelele de socializare, rar am auzit vorbindu-se de bine despre această personalitate marcantă a politicii româneşti, care, într-un moment de răscruce istorică, a schimbat soarta unui popor. Pe perioada mandatelor sale, s-au înfăptuit şi multe lucruri bune, dar parcă o amnezie generală ne-a cuprins pe toţi...

Destinul, cu încercările lui, nu este o cursă fără obstacole. Fiecare eşec şi fiecare clipă de îndoială ne dau o lecţie de viaţă. Învăţămintele cu care rămânem merită păstrate în fiinţa noastră şi resuscitate, spre aducerea aminte a tăriei de care am dat dovadă. Din astfel de bătălii, ieşim mai puternici, mai radioşi, aşa cum soarele străluceşte mai tare după ce trece furtuna.

Din păcate, am devenit tot mai distanţi unii faţă de alţii, tot mai izolaţi în însingurarea noastră. Avem nevoie de solidaritate, de prietenie, de acea apropiere sufletească, pentru a trece mai uşor probele prezentului şi pe acelea ale timpurilor ce vor veni.

Prietenia este una dintre cele mai preţioase comori ale vieţii. Câţi dintre noi ne mai putem lăuda cu o astfel de comoară? Unde ne sunt prietenii de altădată? Câţi dintre ei îşi mai amintesc că am trăit împreună momente irepetabile, nepătate de interese obscure? Prietenia adevărată înseamnă să ai certitudinea că undeva, cineva se gândeşte la tine, te susţine în lucrurile pe care le faci, îţi doreşte binele ţie şi celor dragi. Uneori, aceşti prieteni sunt apropiaţi ca spaţiu geografic, alteori sunt foarte departe, dar tot prieteni rămân. Ei ne ascultă fără să ne judece, ne ajută fără a aştepta răsplată, ne spun cu vocea caldă, convingătoare: „Totul va fi bine!”, iar noi, crezând în cuvântul lor, chiar ne simţim bine.

La rândul nostru, trebuie să le spunem prietenilor cât de mult contează pentru noi, să le mulţumim că există în viaţa noastră...

Pentru că, la final, ceea ce rămâne nu este ce am agonisit, ci ceea ce am dăruit, iar prietenia, iubirea, generozitatea, frumuseţea interioară... sunt daruri care nu pier niciodată.

Domniţa NEAGA

103 ani de Marin Preda - o zi cât un roman

Marți, 5 august 2025, în Parcul Central „Avocat Nicolae Popescu-Vedea” din Roșiorii de Vede, chiar lângă statuia marelui scriitor teleormănean Marin Preda, a avut loc o emoționantă reîntâlnire cu valorile noastre culturale, prin expoziția „Personajele lui Marin Preda”, organizată de Primăria Municipiului Roșiorii de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport.

Invitatul special a fost nimeni altul decât Moromete, țăranul filozof care a poposit printre noi în căsuța rustică din parc, amenajată în stil autentic românesc. Aici, el ne-a amintit, cu umor și înțelepciune, despre identitatea țăranului român și despre valorile neamului nostru, exact așa cum l-a văzut și descris Marin Preda.

Evenimentul a adus laolaltă oameni de toate vârstele, de la copii curioși la vârstnici nostalgici, toți uniți de dragostea pentru literatură, pentru satul românesc și pentru opera unui scriitor care a făcut din Teleorman un reper pe harta culturii române.

Expoziția a inclus imagini, citate

Continuare în pag. 5

Text și foto: **Aurelia BĂRBUȚ**

Ziua Imnului Național

Ziua Imnului Naţional al României, simbol naţional, alături de drapelul tricolor, stema ţării şi sigiliul statului, a fost marcată marţi, 29 iulie 2025, şi în oraşul de pe Vedea, de către Primăria Municipiului Roşiori de Vede, Serviciul pentru Cultură, Educaţie, Creaţie şi Sport, în spiritul tradiţiilor româneşti, printr-un eveniment cu caracter evocativ, la care au fost invitaţi să

participe toţi locuitorii oraşului.

Astfel, timp de două ore, acordurile muzicale realizate de Anton Pann, pe versurile poetului Andrei Mureşanu - „Deşteaptă-te, române!”, au răsunat pe strada Dunării, stârnind emoţii, interes şi participare. Şi nu au fost puţini cei care s-au oprit, au cântat sau au recitat versurile ce au străbătut istoria şi au însufleţit spiritele

Florina CARVACI
Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

Continuare în pag. 5

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

Școala de Vară la ED Teleorman - ediția 2025
- Lecții de acasă pentru o Europă a tinerilor –

Școala de Vară la ED Teleorman - ediția 2025 a transformat Roșiorii de Vede într-un loc al inspirației și al dialogului autentic. Două zile diferite, dar unite prin același fir roșu – curajul de a visa și de a întoarce acasă experiențele câștigate. De la umorul cu sens și vulnerabilitatea asumată

împărtășite de comediantul **Florentin Păune**, până la lecția de perseverență și curaj a **Laviniei Teodorescu**, tânăra care a ajuns de la Roșiori, la Harvard și NATO, evenimentul a oferit tinerilor exemple vii despre cum se construiește o carieră cu rădăcini și aripi.

Aurelia BĂRBUȚ
Foto: **Tedy STÎNGĂ**

Continuare în pag. 8

Seara europeană când poveștile au prins viață!

Aproape 150 de persoane – copii, tineri, părinți și bunici – au participat joi, 31 iulie 2025, la un eveniment cultural sub cerul liber, care a adus magia animației și informația europeană mai aproape de comunitatea locală.

Evenimentul a fost organizat de centrul de informare al Comisiei Europene în România - EUROPE DIRECT Teleorman, găzduit de Biblioteca Municipală „Gala Galaction”,

Text și foto: **Aurelia BĂRBUȚ**

Continuare în pag. 8

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

01.07.2025 – Cuptor. La propriu și la figurat.

02.07.2025 – Când plafonul blocului în care locuiești s-a deteriorat. Apa rezultată în urma precipitațiilor din iarna anului trecut a ajuns până la etajul trei, deteriorându-ți grav apartamentul. Când proprietara apartamentului de la etajul patru refuză să participe la reparația plafonului și vine cineva și urcă la locul cu pricina, constată, cumpără materiale, aduce o echipă de lucru, contribuie și cu o sumă de bani, te ajută la soluționarea problemei, poți spune că acel Om este eroul zilei.

05.07.2025 – „Dacă încerci să-i impresionezi pe cei din vârf, las-o baltă. Ei te vor desconsidera oricum. Și dacă încerci să-i impresionezi pe cei de jos, las-o baltă. Ei doar te vor invidia. Statutul social nu-ți este de niciun folos (Morrie Schvartz).

7.07.2025 – *„Ajutor de panteră neagră* – Restaurantele și hotelierii care își desfășoară activitatea în zona Platoului Shumen din Bulgaria cer despăgubiri de la stat, după ce activitatea comercială a fost grav perturbată din cauza căutării unei pantere negre în regiune. Oamenii de afaceri spun că incidentul a dus la o scădere semnificativă a vizitelor clienților, ceea ce a provocat pierderi financiare” (mediafax.ro).

10.07.2025 – „Seceta a ucis orice boare de vânt” – România se topește, în special zona de sud a țării, spun specialiștii, și nici nu e nevoie să o spună, pentru că o simt tot mai mulți locuitori…

12.07.2025 – „Sunt atâtea minunății pentru noi, toți, în această lume, doar dacă am avea ochi să le vedem, inimă să le iubim și mâini pentru a ni le lua singuri… (Lucy Maud Montgomery).

14.07.2025 – „O problemă este un scop care s-a manifestat în viața ta, numai că tu nu-ți mai aduci aminte când ai cerut acest lucru. Un handicap este o valoare pe care încă nu ți-ai dat seama cum să o fructifici” (Roberta Jean Bryant).

19.07.2025 – Erau acolo: coasa, grapa, prășitoarea de care atârnau niște ghivece cu flori, hamurile și zurgălăii care dau farmec evenimentelor la care era invitat să meargă… dar el nu mai era… 4 ani de când plecase. Și ce goală este curtea fără Steluța (iapa aceea care v-a trecut răspântia de atâtea ori) și fără el…

22.07.2025 – „Au trecut aproape 20 de zile de când nu se mai știe nimic de pantera neagră care a dispărut de pe o proprietate privată din Bulgaria. Vestea că felina se află pe teritoriul țării noastre, mai exact în Teleorman, s-a răspândit rapid și i-a ținut pe mulți în suspans zile la rând.

Potrivit Inspectoratului de Poliție Județean Teleorman, jandarmii caută în continuare pantera în județ și împrejurimi. Recomandarea fermă a poliției pentru cei care ar putea să se intersecteze cu felina de mari dimensiuni este să nu se apropie de ea și să sune imediat la 112” (PRO.TV).

23.07.2025 – Strada Dunării. Dimineață de vară, toridă, oameni grăbiți, nemulțumiți de ceva, de cineva, flori de piatră crescând din asfalt, porumbei adunați în jurul copiilor care îi hrăneau, oameni care vindeau pepeni roșii, galbeni…

* seara, nori negri, fantomatici, lumini cerești, tunete răzlețe, un spectacol fascinant pentru iubitorii de ploi. Apoi, ploaia de vară, cu pașii ei repezi amețitori… care au încetat imediat…

24.07.2025 – Pregătiri pentru Seara de muzică folk de la *Teatrul de Vară.* Versuri stâlcite, note ieșite de pe portativ, costume improvizate, gesturi stângace, interpreți hazlii, râsete… ca în culise…

* în orașul în care nu se întâmplă nimic, se întâmplă ceva. Se întâmplă ca autoritățile locale să reabiliteze un loc, să-l redea circuitului cultural, se întâmplă ca niște oameni să-și expună sufletul pe scena de spectacole, iar ei, cei cărora le sunt adresate toate, să nu audă, să nu vadă, să nu participe… să iasă la colțul străzii să spună că nu există nimic cultural în orașul acesta… Pfff!

27.07.2025 – „Nu veni în România! Nu veni”, a spus o americancă ce ne-a vizitat țara. „Mici? Te rog. Langoș? Da, te rog! Telemea? Da, te rog! Sarmale, țuică, gogoși, zacuscă, cozonac? Da, te rog! O să-ți spun chiar acum: dacă încerci să renunți la pâine, brânză, lactate, orice tip de carne, să numeri caloriile, nu veni, pentru că nu vei putea să te controlezi, având în vedere cât de delicioasă e mâncarea aici” (știripesurse.ro). Daaa, mie îmi spui? zici…

29.07.2025 – Nu credeam că va mai ploua vreodată…

30.07.2025 – Strada Dunării, sfârșit de iulie, seară, mașina poliției așteptând la semafor, balconul primăriei luminat în roșu, galben și albastru, și deasupra, luna ca o felie de măr sau pepene, ca un adevăr!

Florina CARVACI
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„Această slăbiciune, această nehotărâre, duplicitate și oscilare între Dumnezeu și lume, între dreptate și nedreptate, a rămas până azi unul dintre cei mai aprigi dușmani ai lui Hristos, atât în viața Bisericii, cât și în viața singuraticilor oameni”.

(Anton Huonder, *La picioarele Mântuitorului, Noaptea Pătimirilor*, vol. 2)

Rubrică îngrijită de dr. **Adriana MIU**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Fosta clădire „Casa tehnicii”, în ultimii 20 de ani închiriată pentru expoziție cu vânzare de mobilă și denumită „Casa Neciu”, a intrat într-un proces de renovare, realizată de Neciu Florian.

Au fost îmbrăcate cu marmură treptele scării de la intrare, au fost plantate uși noi, de termopan etc.

La prânz

Latura estică a Complexului comercial agroalimentar a fost reabilitată, în sensul că vechiul acoperiș de tablă a fost înlocuit cu un acoperis transparent de plastic.

În amurg

Pe trotuarul nordic al străzii Rahova, în jumătatea estică, unde e mai lat, unele magazine cu profil alimentar, în aceste zile călduroase, zilnic, amenajează mese cu scaune, la umbra răcoritoare a castanilor, pentru clienții lor.

Prof. **Gheorghe TUTCĂLĂU**

Trăire creștină

Cine este Maica Domnului?

Scriu aceste rânduri în perioada postului Adormirii Maicii Domnului. Și nutresc un sentiment ușor confuz, care se naște și din propriile eșecuri pastorale: câți dintre creștini știu că e un post înainte de marea sărbătoare a Adormirii Maici Domnului sau câți dintre ei știu cine este și ce a făcut pentru istoria sfântă a mântuirii această minunată Mamă? Dacă răspunsurile sunt ezitante și eu, ca preot, sunt de vină. Iertare celor pe care prin cuvânt sau faptă nu am reușit să-i încredințez de adevărul de credință legat de maica Domnului!

Mă gândesc când scriu aceste rânduri la un titlu dat unei reviste cu apariție internațională: „Maria – cea mai puternică femeie din lume”, revistă ce prezintă, fără echivoc, că Fecioara Maria este persoana pe care credincioșii din mai toate culturile religioase de pe glob o simt aproape de ei. Aș dori să schițez în acest articol câteva idei ale vrednicului de pomenire Bartolomeu Anania, Mitropolitul Clujului, legate de personalitatea Fecioarei Maria, prezentate într-o revistă bisericească, articol pe care îl recitesc cu emoție de fiecare dată: „Fecioara e pândită de o singurătate fără margini. E adevărat că, în final, Iosif primește în vis revelația adevărului și se hotărăște să devină soțul legal al Mariei și să ia asupra-și, în fața oamenilor și a legii, Pruncul ce se va naște, ceea ce va face ca Acesta să fie numit, îndeobște, fiul lui Iosif și al Mariei. Fiul lui Dumnezeu își asumă condiția umană încă înainte de a se naște din Fecioară. Dar, până la acest final, câtă dramă! O dramă ce se născuse dintr-un singur cuvânt: Fie! Nu avea să fie singura. Rânduiala Fecioarei Maria este aceea a unei maici îndurerate. Nașterea umilă din Betleem, spaima de Irod, pribegia în Egipt, singurătatea de după ieșirea lui Iisus la propovăduire, drumul Crucii, răstignirea Fiului sub propria ei privire, jalea Îngropării, toate acestea sunt tot atâtea ascuțișuri de sabie care trec prin inima ei. Toate, dintr-un singur cuvânt: Fie! Maica Domnului pare tot atât de singulară și în ipostaza ei cerească. Nu e greu de înțeles de ce ea este «mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii» aceștia, neavând trupuri, nu sunt supuși ispitei și căderilor trupești, dar Sfânta Fecioară, putătoare de trup, i-a păzit curăția neîntinată și l-a păstrat ca pe un potir de aur lămurit în focul dumnezeiesc. Dar ea sălășluiește, totuși, undeva mai presus de îngeri, în spațiul unei eternități care este numai al ei. În cerul nostru creștin, totul e obștesc, sfinții sunt în cete, îngerii sunt în soboare, până și Dumnezeu e în Treime, numai Fecioara Maria este singură, ca un luceafăr de dimineață, plutind între soare și stele, așa cum luminează și părticica ei de pâine de pe discul proscomidiriI. Totul, dintr-un singur cuvânt: Fie!

Este Fecioara Maria o conștiință tragică? În ordinea omenescului, da. Dar ea este și purtătoarea unei ordini suprafirești, iar aceasta se face cu luciditate, cu o anume conștiință de sine. Cât timp trăiește pe pământ, misterul Mariei nu poate fi înțeles și acceptat de nimeni, dar ea poartă în inima ei, ca pe o dulce povară. Nu este exclus ca episodul dramatic dintre ea și Iosif, povestit de Evanghelistul Matei, ca și teama de o nelămurită curiozitate publică să fi determinat vizita ei, de trei luni, la Elisabeta. Dar extraordinarul episod istorisit de Evanghelistul Luca ne dă măsura conștiinței de sine a Sfintei Fecioare, poate că de abia acum dobândită deplin. Emoționanta întâlnire dintre cele două femei are dimensiunile unui poem ceresc. Elisabeta este cea care se simte deodată învăluită de Duhul Sfânt și are revelația Celui pe care Maria îl poartă în pântece. Salutarea ei este, în același timp, și mărturisirea acestei revelații, ceea ce face ca răspunsul Mariei să capete o rezonanță de harpă cosmică. El este nu numai un rezumat al mesajului evanghelic, ci și prefigurarea unei apoteoze tragice, a faptului că ea, Fecioara, va fi fericită de toate neamurile ca rezultat al jertfei sale de a se smeri. Salutarea îngerului: «bucură-te !», de neînțeles în suita suferințelor Mariei, își dobândește acum înțelesul plenar. Lacrimile Mamei, vărsate din belșug de-a lungul a treizeci și trei de ani, sunt răscumpărate de bucuria lăuntrică a Fecioarei, căreia Puternicul i-a hărăzit mărire în veci. Urmare a unui singur cuvânt: Fie!

Oare este Maica Domnului chiar atât de singură?… Iată, ea tămâiază mormântul împreună cu femeile mironosițe, se bucură împreună cu ucenicii de învierea lui Iisus, tot împreună cu ei îi urmărește înălțarea la cer și, mai târziu, va trăi extazul Cincizecimii. Adormirea i-o cinstesc apostolii, trupul îi este ridicat la cer de către însuși Fiul ei. Deasupra tuturor este un fapt și anume că Fecioara Maria, deși mai presus de îngeri, rămâne solidară cu noi, oamenii, și cu a noastră mântuire. Potrivit uneia din cântările Crăciunului, Nașterea Domnului a fost întâmpinată de fiecare cu câte ceva, ca o mărturie a participării la vrerea lui Dumnezeu; îngerii au trâmbițat cântări, cerul a pogorât steaua, magii au adus daruri, păstorii au venit cu închinarea, pământul a oferit peștera, iar noi, oamenii, am dat-o pe Fecioara Maria. Omenirea devine astfel născătoarea Născătoarei de Dumnezeu, genealogiile căpătând sens și adâncime, ele mărturisind, pe de o parte, implicarea dramatică a lui Iosif în smerenia Mariei, iar, pe de alta, implicarea apoteotică a neamului omenesc în actul Întrupării. Maica Domnului plutește singură undeva, în spațiul cerului creștin, dar în același timp ea este și rămâne împreună cu noi, căci prin ea ne-am rostit opțiunea pentru mântuirea prin Iisus Hristos și tot prin ea nădăjduim întru neputințele noastre. Poate că de aceea, Maica Domnului ne și este atât de dragă. În vreme ce pentru Domnul Hristos avem un dublu sentiment, de iubire pentru Mântuitor, dar și de teamă pentru Judecător, pentru ea nu avem decât unul, cel de iubire, pentru aceea care niciodată nu ne va judeca, ci pururea se roagă pentru noi, în numele nostru, Fecioara Maria s-a rostit cândva în fața lui Dumnezeu: Fie! În numele ei, la rându-ne, vom aștepta, prin rugăciune, o supremă rostire a lui Dumnezeu: Fie!”

Preot **Eugen Cătălin PĂUNESCU**
Consilier Administrativ-Bisericesc – Episcopia Alexandriei și Teleormanului
Foto: Sursa Internet

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport
Aurelia Bărbuț
Colectivul de redacție:
Redactori: Florina Carvaci, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete
Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Atanasie Petrescu, Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat, Gheorghe Tutcălău, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Culegere texte: Aurelia Bărbuț
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56, Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619, e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

AERONAVE ISTORICE RESTITUITE:

North American Rockwell OV-10 Bronco!

În episodul de față, o să povestesc despre o aeronavă extrem de frumoasă, un avion despre care, mărturisesc, nu auzisem înainte de a participa la East Midlands Air Festival: e vorba despre un avion cu elice, un turboprop, pe care l-am identificat... prin eliminare, citind desfășurătorul manifestării: era un **North American Rockwell OV-10 Bronco!**

N-am avut acces pentru un walk-around, frustrant, pentru unul ca mine obișnuit să aibă autorizația, la mitingurile din România, să umble cât mai aproape de aeronavele participante la activitate, dar am profitat de avantajele unei camere foto cu teleobiectiv. Și ce am văzut: un avion turbopropulsor, cu două motoare plasate pe aripa parasol, tren de aterizare triciclu, escamotabil, jambele principale având locul de refugiu în gondolele motoarelor. În prelungirea gondolelor sunt cele două grinzi de coadă, cu profundorul montat între cele două derive. Înmatriculat nemțește, 99+18, unde semnul "+" este reprezentat prin crucea neagră germană. Restul despre tipul de avion și despre avionul 99+18 am aflat de la prezentatorii airshowului și din lectură particulară.

Americanii au proiectat și construit OV-10 după un caiet de sarcini care cerea un avion ușor de atac și de observație, capabil să transporte o cantitate relativ mare de muniție, aproximativ trei tone și jumătate, la o distanță rezonabil de mare (autonomie peste cinci ore, dacă are plinul făcut și la rezervoare suplimentare), cu o viteză rezonabil de mare (cam 560 km/h la nivelul solului). Autorii proiectului au fost colonelul K.P. Rice, de la US Marine, și W.H. Beckett, și el un ex-Marine, care au socotit că e nevoie de un mijloc special pentru a localiza, prin observație din aer, grupe de insurgenți și a le combate. De fapt, prima lor idee a fost să construiască un avion puțin pretențios, capabil să zboare de pe terenuri neamenajate și să decoleze, în ciuda taliei sale, cât mai scurt. Adica STOL – Short Take Off and Landing.

OV-10, botezat Bronco (după denumirea unei rase de cai semisălbatici care trăiesc pe teritoriul SUA), a intrat în serviciu pentru US Marine Corps în 1963. În anii următori, avionul a fost operat de toate categoriile de forțe militare ale Statelor Unite, dar s-a bucurat de mare succes și la export, făcând parte din dotarea unor forțe armate din toate continentele: Columbia, Germania, Indonezia, Philipine, Maroc, Tailanda, Venezuela. A executat misiuni variate, a participat la războiul din Vietnam, a zburat în misiuni științifice pentru NASA, a încercat să încurce traficul de droguri în Columbia, a stins incendii de vegetație, a plimbat personalități... și a îmbătrânit frumos, ieșind la pensie cam în toate țările care l-au exploatat. Se zice că ar mai fi în serviciu vreo trei avioane Bronco în Philipine. În rest, Bronco a fost cedat muzeelor și colecționarilor.

Un astfel de colecționar este Bronco Demo Team, cu sediul în Belgia, de pe aeroportul Kortrijk-Wevelgem. Avioanele lor, cumpărate de la Luftwafe și restaurate, readuse la zbor, sunt pilotate în special în mitinguri aeriene, așa cum e și cel de la Ragley Hall, dar și la diferite alte ocazii, festive ori comerciale, desigur, pe banii doritorilor. Se pare că nemții și-au folosit avioanele Bronco varianta OV-10 B (ai căror beneficiari unici au fost) numai pentru antrenament de trageri, în rolul de remorchere de mansă, între anii 1970-1990, așa că nici unul dintre ele nu a fost înarmat. După ce le-au retras din serviciu, majoritatea au devenit obiecte de muzeu în starea în care erau.

Personajul nostru, 99+18, a nimerit la Manfred Pflumm International Aviation Museum, din Villingen-Schwenningen, acolo unde l-a ochit și achiziționat Bronco Demo Team. A revenit pe cer în mai 2012, maiden flight-ul fiind executat de principalul pilot al Demo Team, domnul Tony De Bruyn. Același pilot care a adus avionul și la Ragley Hall și care a salutat publicul cu multă politețe.

Avionul a executat un zbor de prezentare, de fapt așa cum era de așteptat, dat fiind specificul festivalului aerian de la Ragley Hall. Spre mulțumirea prezentatorilor, simpaticii Trev Graham și James McDonald, avionul a decolat după un „elan" de doar câteva sute de metri, demonstrându-și capacitatea STOL (sincer, dacă nu ar fi fost un STOL nici nu ar fi încăput pe pajiștea aia); apoi, Bronco a zburat pe deasupra moșiei, cu viraje strânse pe dreapta și pe stânga, și cu numeroase schimbări de altitudine, arătând că e capabil și de un zbor acrobatic (s-a dat peste cap într-un tonou lent); deloc surprinzător, doar cunoaștem bimotoare mult mai mari care fac tonoul și chiar loopingul fără probleme.

În concluzie, un avion istoric extrem de frumos și spectaculos. Bineînțeles că nu avea voie să lipsească din colecția mea de machete. Recunosc că nu a fost deloc ușor de construit, a stat în șantier mai mult de o lună, dar a meritat.

Prof. **Mihai-Atanasie PETRESCU**
Membru al Asociației Aviatorilor Brașoveni

Cenaclul revistei „Teleormanul Cultural" - ediția iulie 2025 -

În data de 30 iulie, în prezența unui public fidel și pasionat de cultură, a avut loc o nouă ediție a Cenaclului revistei „Teleormanul Cultural", eveniment organizat de Primăria Municipiului Roșiorii de Vede și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, în colaborare cu revista *„Teleormanul Cultural"*.

Ediția lunii iulie a fost una cu totul specială, fiind dedicată scriitoarei ***Domnița Neaga***, membră a Uniunii Scriitorilor din România, care a fost omagiată cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 75 de ani. În semn de aleasă prețuire pentru activitatea sa literară și pentru contribuția constantă adusă culturii locale și naționale, Domniței Neaga i-a fost conferită Diploma de Merit Cultural. Momentul înmânării diplomei a fost unul de înaltă vibrație emoțională: aceasta i-a fost oferită de prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu, viceprimar al Municipiului Roșiorii de Vede, care i-a adresat Domniței Neaga cuvinte pline de admirație și recunoștință, mulțumindu-i pentru contribuția valoroasă avută de-a lungul anilor – atât în viața comunității locale, cât și în cea culturală, din Teleorman și dincolo de el. O reverență adusă unui destin modelator de conștiințe, care a lăsat o amprentă profundă în sufletul celor care o cunosc, fie ca profesoară, fie ca poetă.

Programul întâlnirii a fost bogat și divers: - recital de poezie: Domnița Neaga a emoționat sala cu un buchet de poeme ce respirau delicatețe, trăire și rafinament literar; - comunicări literare: Bogdan Ionuț Cotruță a adus în fața audienței informații inedite despre Camil Petrescu, punând accent pe o latură mai puțin cunoscută a acestuia – aceea de gazetar sportiv –, conturând astfel o imagine proaspătă și surprinzătoare a marelui scriitor. Ion Scarlat a susținut o intervenție cu titlul „Un scriitor cu spirit fin: Păstorel Teodoreanu", presărată cu epigrame, catrene și reflecții lirice scurte, care au adus un plus de savoare și dinamism comunicării sale, stârnind zâmbete și aplauze din partea celor prezenți.

Un alt moment apreciat al întâlnirii l-a reprezentat sesiunea de lecturi publice, în care scriitori și publiciști consacrați, dar și o tânără speranță a scriiturii teleormănene au citit din creațiile proprii. Astfel, George Băicoianu, Iulian Bitoleanu, Cristian Gabriel Moraru, Livia Nanu și eleva Medeea Ioana Zoltan au oferit publicului ocazia de a descoperi voci lirice contemporane cu stiluri și sensibilități distincte. În intervenția sa, prof. dr. Iulian Bitoleanu a adus în discuție și Premiile Uniunii Scriitorilor din România pentru anul 2024, oferind detalii relevante despre juriu, laureați și direcțiile valorice ale literaturii române actuale.

În partea a doua a ședinței s-au discutat detalii despre pregătirea ediției din august a revistei „Teleormanul Cultural" și au fost conturate direcții pentru viitoare proiecte editoriale și culturale.

Întâlnirea a fost moderată de Cristian Gabriel Moraru, redactor-șef al revistei „Teleormanul Cultural", care a menținut un ritm viu și echilibrat al dialogurilor literare.

Aurelia BĂRBUȚ
Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

Priorități românești

Ștefan Odobleja

Românul care a inventat cibernetica cu zece ani înainte de restul lumii. Dar l-au trecut sub tăcere!

Ștefan Odobleja a fost o personalitate românească, filozof, medic militar și scriitor, precursor mondial al ciberneticii generalizate, pe care el însuși a denumit-o „psihologia consonantistă", deci întemeietor mondial al ciberneticii, deși la început n-a fost recunoscut ca atare nici măcar în țara lui. În prezent, Ștefan Odobleja este recunoscut în toată lumea pentru fundamentarea științei ciberneticii.

Dar, să-i urmărim firul vieții și, totodată, dificultățile întâmpinate pe parcursul realizării sale epocale, precum și privarea de prestigiosul Premiu Nobel.

Stefan Odobleja s-a născut în 13 septembrie 1902, în satul Valea Hotului din județul Mehedinți. După ce a parcurs cele cinci clase ale ciclului primar în satul natal, în fiecare an școlar obținând premiul întâi, a urmat cursurile Liceului „Traian" din Turnu Severin, unde a învățat foarte bine limba franceză, fapt care îi va permite mai târziu să-și scrie și să-și publice operele fundamentale la Paris, în limba franceză. S-a înscris apoi la Facultatea de Medicină din București, secția militară, după absolvirea căreia și-a practicat profesia de medic în diferite orașe din țară. În această perioadă, dând dovadă de o putere de muncă deosebită, a citit foarte mult și a făcut foarte multe cercetări, fără oprire, lăsând în urma sa peste 50.000 de pagini scrise, dar cea mai mare parte a acestor scrieri a fost publicată abia după moartea sa din anul 1978, din cauza ostilității manifestate de trecutul regim față de cercetările sale din domeniul ciberneticii.

Lucrarea sa fundamentală: „Psihologia consonantistă", în original „Psichologie consonantiste", a fost publicată înaintea celui de al Doilea Război Mondial, în două volume, în 1938 și în 1939, la Paris și conține 900 de pagini cu peste 300 de desene realizate de autor și cuprindea toate elementele fundamentale ale ciberneticii. După publicare, Ștefan Odobleja a trimis cartea sa în toată lumea: marilor universități și biblioteci din marile orașe europene, dar și din America și din Asta, fiind conștient de valoarea în premieră a operei sale scrisă într-o limbă de circulație mondială. În lucrarea sa arăta importanța „legăturii reversibile" (conexiunea inversă) în funcționarea organismelor vii. Izbucnirea celui de al Doilea Război Mondial, însă, a mutat atenția lumii de la știință la lucruri mai concrete, valoroasa lucrare circulând într-un mediu destul de restrâns. Cert este că, în urma acestui demers, au apărut doar două reacții: una în țară semnată de C. Atanasiu, în revista „Spirit militar modern" din ianuarie 1939 și una în străinătate semnată de S.M. Strong, în revista „Psyhological Abstracts", doi ani mai târziu, în ianuarie 1941. În străinătate, lucrarea a fost citită și de matematicianul american de origine israeliană (vom vedea în ce împrejurări) Norbert Wiener. Au trecut anii, iar în anul 1948, Odobleja a decoperit că americanul a publicat o lucrare cu aceeași temă ca a sa, bucurându-se de un succes mondial și primind prestigiosul Premiu Nobel, fiind considerat astfel și întemeietor, părinte al ciberneticii. Și-a dat seama că Wiener i-a preluat ideile sale, pe care le-a îmbunătățit cu partea de aplicație în viață de zi cu zi a ciberneticii, frustrându-l de un titlu și o faimă binemeritate. Cum s-a ajuns la această situație?

Ștefan Odobleja a participat la un congres internațional al medicilor militari, la care au luat parte și doi medici americani. Aici, savantul român a distribuit participanților la congres cartea sa. Ulterior congresului, în timpul războiului, stranie coincidență! Cei doi medici americani au făcut parte dintr-o echipă de cercetare aflată sub conducerea lui Norbert Wiener. Liviu Petrina reproduce din cartea lui N. Wiener apărută la Craiova, post-mortem: „Buchetul de idei cibernetica apărute între 1948-1978 se aseamănă până la confundare cu buchetul de idei al „Psihologiei consonantiste" din 1938. Iar, prin anii 70, în revista „Tribuna" a apărut un articol semnat de N. Mărgineanu în care autorul îi acorda „Psihologiei consonantiste" scrisă de Odobleja calitatea de cel mai bun tratat de psihologie din cultura română. Dar, era prea târziu, afirma autorul tratatului! De ce nu s-a luat atitudine mai din timp? Vina a fost aruncată asupra războiului. Dar după aceea? Autoritățile statului nu l-au sprijinit deloc. Ba dimpotrivă, securitatea l-a urmărit tot timpul pentru cercetările sale, chiar și după pensionare. Dar, e adevărat, mai târziu (n.a. - poate „prea") au apărut și susținători. Astfel, academicianul Constantin Bălăceanu Stolnici afirma: „Ceea ce nu vor străinii să spună sau să recunoască este că cel puțin două asemenea premii de o excepțională valoare științifică (n.a.- se referea la Premii Nobel) au fost furate culturii române. E vorba de dr. N. C. Paulescu, descoperitorul insulinei, și de dr. Ștefan Odobleja, a cărui *Psihologie consonantistă* a stat la baza ciberneticii, epocala descoperire a secolului trecut". Și, aș mai adăuga eu pe Ștefania Mărăcineanu, descoperitoarea radioactivității artificiale (vezi ziarul „DRUM", nr. 679 din martie 2024) și chiar Ștefan Procopiu (DRUM nr. 690). Într-un interviu acordat scriitorului Valeriu Armeanu pentru revista „Tribuna", savantul se confesa: „Crezi că mi-a fost ușor când am văzut că truda mea de-o viață este pusă la stâlpul infamiei și scuipată de tot felul de nătărăi, care nu știu bine nici tabla înmulțirii?"

Acest articol a redeșteptat spiritul românilor. A urmat o adevărată campanie de presă susținută, mai ales, de redactorii revistei „Flacăra" și, în special, prin Adrian Păunescu, prin mijlocirea cărora, în primăvara anului 1974, dr. Ștefen Odobleja ajungând să cucerească interesul specialiștilor, care au început să-i studieze opera și să-i revendice prioritatea absolută în domeniul ciberneticii. Altfel, numele savantului, decedat în 1978, ar fi rămas un strigăt în pustiu! Astăzi, Facultatea A.S.E. din București are chiar o secție de Cibernetică.

Prof. **Ion SCARLAT**
Sursa și foto: Internet

Jurnal de student

Să vorbim sincer. Suntem dependenți de telefon?

Se observă încă din titlu că în acest articol vreau să explorez telefonul și să îmi dau cu părerea dacă este chiar un intermediar pentru conectare sau doar un instrument de captivitate. Și vreau să fac asta pentru că atâția adulți din ziua de azi consideră că noi, tinerii, raportăm orice la telefon. Cumva, e adevărat. Pentru mulți tineri, este un prieten de încredere, un jurnal personal, dar, în același timp, și o „cutie" din care e greu să mai evadezi.

Până la urmă, de ce stăm atât de mult pe telefon? Pentru că a devenit unul dintre cele mai simple moduri de a ne distrage atenția de la cerințele părinților, profesorilor și societății sau, în cazul adulților, de la prea multă muncă. A devenit un gest atât de obișnuit să scoatem telefonul din buzunar și să *scrolăm* puțin pe Instagram, încât nici nu ne dăm seama. Și pentru ce? Probabil nici nu am văzut ceva interesant. Dar telefonul și internetul creează această dependență tocmai prin dopamina ce ne-o oferă de fiecare dată când vedem ceva nou. Și tocmai aici apare diferența dintre nevoia de destresare, de informație etc. și obsesie, dorința de a vedea mereu ce se întâmplă pe internet sau de a ajunge cel mai sus în rang în jocul preferat. Cât despre „a nu rata nimic", aici apare și FOMO - pe scurt, „*fear of missing out*" (frica de a pierde), o stare de anxietate socială care apare atunci când o persoană se teme că alții se distrează sau au experiențe plăcute, iar ea este exclusă.

Tot ce am spus mai sus este dovada că toți oamenii (unde, evident, că mă includ) cad pradă unor algoritmi inteligenți ai aplicațiilor de *social media*, jocurilor și platformelor de *streaming*, care sunt concepute pentru a menține atenția utilizatorului cât mai mult timp posibil. Chiar dacă telefonul este, într-adevăr, un instrument extrem de util, nu putem nega că, de multe ori, îl folosim fără măsură. Ceea ce înseamnă că algoritmii câștigă. De aceea, unii specialiști spun că ar fi vorba de o problemă a controlului, adică de nevoia de a exercita un act compulsiv, dorind să repetăm o activitate ce ne provoacă plăcere.

Cum ne dăm seama că am trecut de bariera utilizării telefonului în scopurile pentru care el a fost creat? Ei bine, utilizarea telefonului devine o problemă numai atunci când ne mănâncă atât de mult timp, încât ne face să neglijăm relațiile reale, munca, școala, hobby-urile și toate celelalte lucruri importante din viața noastră.

Iar, pentru atunci când telefonul devine o obsesie, amintiți-vă asta: *„Dacă într-adevăr doriți să aveți parte de intimitate și conexiune cu oamenii sau să efectuați orice fel de muncă, telefonul nu trebuie să fie nicăieri unde îl puteți auzi sau vedea"*. (Catherine Price, autoarea cărții „*How to Break Up with Your Phone*")

Conform unui raport realizat de Common Sense Media, adolescenții petrec în medie peste șapte ore pe zi pe telefon, excluzând timpul alocat activităților școlare. În România, cifrele sunt apropiate, iar pandemia a accelerat acest trend. În acest sens, eu chiar fac acest exercițiu de conștientizare de a verifica timpul petrecut pe telefon măcar la o săptămână. Vă recomand!

În final, telefonul nu este inamicul nostru, ci un instrument. Diferența o face modul în care alegem să-l folosim: pentru a ne conecta la lume sau pentru a ne închide într-o realitate virtuală fără sfârșit.

Bianca TUTUNARU
studentă la SNSPA,
Facultatea de Comunicare și Relații Publice
voluntar ED Teleorman și WomenEsteem International

„Ideea proiectului *Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale* a plecat de la o analiză de nevoi axată pe familiile cu copii și problemele cu care aceștia se confruntă”

*- interviu realizat cu **Izabella Victorina Stănescu**, manager de proiect, director executiv al Direcției de Asistență Socială -*

Care este rolul și impactul proiectului „Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale” în reducerea disparităților sociale și în prevenirea separării copiilor de familie, precum și principalele beneficii anticipate pe termen lung pentru comunitate și grupurile vulnerabile vizate?

Ideea proiectului a plecat de la o analiză de nevoi axată pe familiile cu copii și problemele cu care aceștia se confruntă, în evidențele Direcția de Asistență Socială (DAS – furnizor acreditat de servicii sociale, existând:

-77 copii cu cerințe educaționale speciale, cu certificat emis de Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Teleorman, înscriși în învățământul de masă, repartizați astfel pe grupe de vârstă: 3-6 ani – 4 copii, 7-13 ani – 45 copii, 14-17 ani – 19 copii, 18-26 ani – 9 copii;

- 129 copii înscriși la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Roșiorei de Vede;

- 188 de copii din familiile beneficiare de VMI (Venit Minim de Incluziune) în luna mai 2024 (87 băieți și 101 fete).

Dincolo de aceste date statistice, în activitatea specifică au fost identificate familii pentru care s-a conturat vital un suport susținut, de lungă durată, și astfel, în cadrul proiectului, activitățile sunt centrate pe copii (cursuri de gătit, competențe digitale, igienă, educație sexuală, educație financiară, limbi străine, consiliere educațională, vocațională, psihologică, workshop de prevenție a consumului de alcool și droguri),

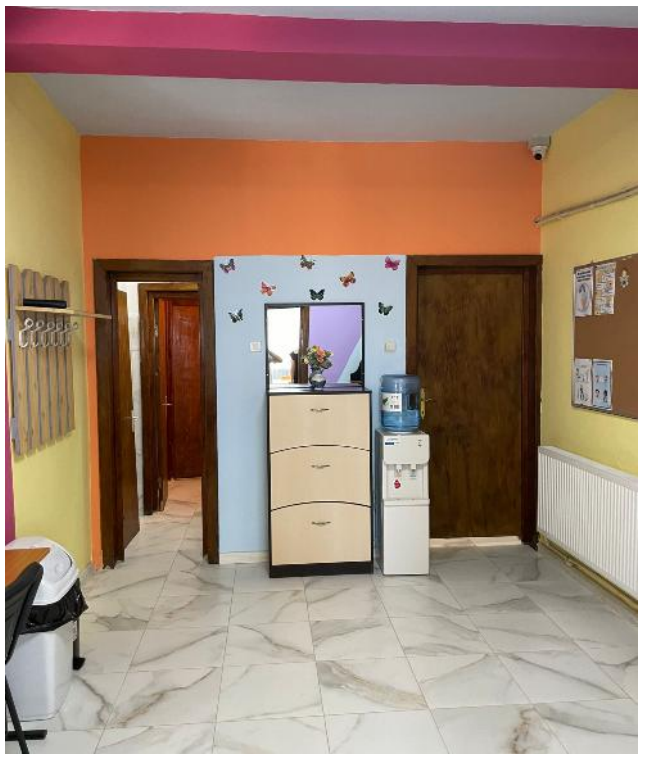

activități de recreere (teatru pentru copii, servicii de animație), iar măsurile de acompaniere vizează atât copiii, cât și familiile (pachete de rechizite – pentru copii, pachet de igienă personală – pentru copii și adulți, pachete cu produse de curățenie – pentru menajul locuinței, pachete cu îmbrăcăminte și încălțăminte – pentru copii, pachet cu alimente de bază pentru familie, subvenții lunare de 500 lei/familie – estimate la 80 de familii).

Pachetul de analize medicale pentru copii și adulți din familia din care provin a fost gândit diferențiat astfel:

- analizele medicale pentru copii au în vedere depistarea carențelor nutriționale, ce pot rezulta din alimentația deficitară, precum și cele ce decurg din igiena precară;

- analizele medicale pentru adulți țintesc investigarea pentru cele mai frecvente patologii întâlnite în mediile defavorizate – afecțiuni renale, cardiovasculare, diabet zaharat, hepatice ș.a.

De asemenea, renovarea și amenajarea spațiului de joacă de la Centrul de zi pentru copii – serviciu social acreditat de Ministerul Muncii și Justiției Sociale – reprezintă un spațiu esențial pentru furnizarea de servicii de suport, consiliere și activități educaționale pentru copiii aflați în risc de separare sau în situații vulnerabile.

La cele enunțate mai sus se adaugă și mici reparații la locuințele persoanelor din grupul țintă – estimate la 40 de locuințe.

În ce stadiu se află implementarea actuală a proiectului și care au fost principalele activități și rezultate obținute până în prezent?

În această perioadă, se finalizează grupul țintă; din cei 272 de copii, au fost deja selecționați 254 de copii, dintre care 4 sunt din sistemul de protecție a copilului.

Au fost finalizate reparațiile la Centrul de zi, urmând recepția lucrărilor până la sfârșitul lunii august.

A fost finalizată achiziția unei părți din aparatele de joacă pentru copii, precum și contractarea pachetelor de curățenie și igienă și a

celor de îmbrăcăminte și încălțăminte.

Cum contribuie Direcția de Asistență Socială la desfășurarea eficientă a activităților planificate în cadrul proiectului și în ce mod sprijină echipa de implementare în identificarea nevoilor reale ale familiilor vulnerabile pentru a asigura intervenții adaptate și eficiente în comunitatea locală?

Componența echipei de implementare a fost determinată de expertiza necesară implementării cu succes a acestui proiect. Experții de grup țintă din cadrul proiectului sunt angajați ai DAS, cu o vechime de peste 15 ani, iar activitatea lor se desfășoară în proporție de 70% din timpul de lucru pe teren, pentru culegerea de date și identificarea/evaluarea efectivă a nevoilor fiecărei familii.

Activitățile planificate în perioada următoare, conform calendarului, vor fi realizate atât pe grupe de vârstă, funcție de programul școlar al copiilor, și cu implicarea adulților, absențele nemotivate de la activități ducând la „restricționarea” acordării

subvenției și a celorlalte măsuri de acompaniament.

Care sunt principalele activități planificate pentru următoarea perioadă, menite

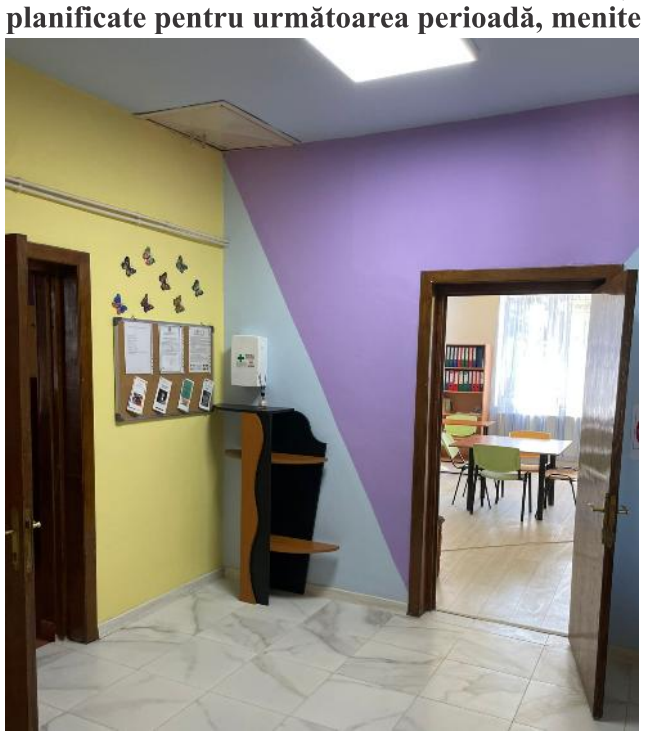

să asigure succesul și sustenabilitatea proiectului în cadrul comunității?

În perioada imediat următoare, se definitivează grupul țintă; mai sunt de selecționat încă 18 copii, iar în prima jumătate a lunii septembrie vor efectua analize 1/3 din copiii din grupul țintă și părinții lor.

După ce unitățile de învățământ ne vor comunica intervalele orare de desfășurare a cursurilor, se va definitiva calendarul activităților și a procedurii de acordare a subvențiilor, precum și a pachetelor destinate pentru copii și familii.

SC URBIS Servconstruct SRL Roșiori de Vede colectează la comandă:

- **D.E.E.-uri**
- **Deșeuri din construcții și demolări**
- **Deșeuri voluminoase (mobilă, saltele ș.a.)**
- **Deșeurile textile** - în trei puncte de colectare:
  - ⇨ ***Piața centrală***
  - ⇨ ***Intresecția străzilor Dunării cu Gala Galaction***
  - ⇨ ***Intersecția străzilor Ciocănaru Lazăr cu Aleea CFR***

Pentru detalii și comenzi, sunați la: **0247466930.**

GESTIONEAZĂ RESPONSABIL DEȘEURILE!

Pagină realizată de inspector superior **Gabriel ARGEȘEANU**

103 ani de Marin Preda - o zi cât un roman

- continuare din pag. 1

memorabile, cărți de colecție și o atmosferă caldă, de poveste, în care trecutul și prezentul s-au împletit armonios.

La 103 ani de la nașterea a Celui mai iubit dintre pământeni, ne-am reamintit că „cel mai mare dar al omului e viața”, iar cultura este felul nostru în care ne onorăm acest dar.

Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi!

Ziua Imnului Național

- continuare din pag. 1

atâtor generaţii animate de patriotismul şi dragostea de aceste locuri şi, care, începând cu anul 1990, reprezintă Imnul Naţional al României.

Au participat şi au primit premii ce au constat în pachete cu cărţi: Moraru Cristian, Neamţu Cornelia, Florina Carvaci, Buga Cornelia, Bolboaşă Livia Andreea (elevă), Bădiţă Florina, Stângă Teodoru, Petricioaia Petre Iancu, Mârzoi Marian, Parpală Daniela, Popa Aurelia, Lincă Andrei Cătălin, Tuinete Monica, Neagu Marga, Stoica Cosmina, Vişan Olimpia, Dumitru Cristina, Dumitru Ana (elevă), Cornel Basarabescu, Matei Ion, Mihail Deac, Amuza Alexandra Elena, Fusaru Mariana, Coadă Costin, Argentin Porumbeanu, Ştefan Tudor, Bică Mirel, Hagiu Marian.

Seara de Muzică Folk

Seară de iulie, toridă, de cuptor, cum se spune în denumirea populară. Chiar şi aşa, Teatrul de Vară din Roşiori de Vede şi-a deschis porţile pentru a primi muzica, dar şi pe iubitorii ei, aşa cum îi stă bine unei case primitoare. Şi muzica a curs, s-a aşternut în sufletele celor prezenţi, s-a ridicat la cer, învăluind copacii şi locurile din împrejurimi, la ceasul când amurgul îşi etala rogvaiv-ul, iar stelele se aprindeau una câte una.

Seara de Muzică Folk, un proiect început în urmă cu 9 ani, împreună cu regretatul Dan Cîmpeanu şi îndrăgitul solist al Trupei EUROTON, Tedy Stîngă, după cum a anunţat moderatoarea evenimentului, Aurelia Bărbuţ, şef Serviciul pentru Cultură, Educaţie, Creaţie şi Sport, a debutat cu un program muzical susţinut de membrii Cercului de Muzică al Casei de Cultură din Roşiori de Vede, Andreea Câmpeanu şi Daria Niculcea, secondaţi de percuţionistul Ştelian Avram (la tobe), precum şi de Elvira Stângă, ale cărei melodii ne-au răscolit sufletul amintindu-ne că muzica rămâne balsamul inimii, pe o perioadă de timp nedeterminată.

Al doilea moment al evenimentului, „Şi eu am debutat la Teatrul de Vară!”, a adus în lumina scenei doi oameni cunoscuţi pentru talentul şi perseverenţa lor: Monica Tuinete, coordonatoarea Cercului de Creaţie al Casei de Cultură, şi elevul Andrei Gheorghe, care au dat o nuanţă de divertisment şi diversitate momentului prezentat.

La eveniment au participat: prof. Cristiana Mirela Piper-Savu, viceprimarul municipiului Roşiori de Vede, prof. Gina Stăvărache, consilier local, prof. Florin Piper-Savu, administratorul public al judeţului Teleorman.

Recitalul artistului Tedy Stîngă a încheiat seara de iulie, iar cei prezenţi, deşi puţini, dar buni, au trăit clipe intense ce i-au purtat pe tărâmuri neimaginabile, subliniind că muzica „este lumina lunii în întunecata noapte a vieţii”.

Florina CARVACI
Foto: **Aurelia BĂRBUȚ**

Pliculeţul cu pelin

Zvonuri...

Lucrările la autostrada Transilvaniei s-au oprit. Nu din cauza tăierii banilor din PNRR, ci pentru că arheologii au descoperit două schelete. Se zvonește că ar fi ale unor muncitori care lucrau pentru Bechtel.

*

Citesc în presă că un individ cu masină (cu număr de Hanglia, n.a.) a fost fugărit de poliție și s-a făcut accident, mînca-ți-aș, cu o altă masină care era oprită la stop. Asta se întîmpla la ora 7 dimineața și respectivul avea alcoolemie 1,05. Morala? Nu mai conduceți dimineața și nu mai opriți la stop mai mult de două secunde, altfel ești bun de plată.

*

Se aude că municipiul nostru nu va mai avea echipă de fotbal. Păi, a avut?

*

„Cînd se naște copilul, el nu vorbește. De foarte multă înțelepciune nu vorbește.” (Călin Georgescu).

Preferă să scrie, aș completa eu, mai ales pe FB.

*

Propuneri de lectură:

Viorel Ilișoi – *Șapte zile cu Cezar Ivănescu*, Editura GRI, 2025

Alain de Botton – *Desfătările și mâhnirile muncii*, Editura Vellant, 2017

Liviu NANU

Povestiri din parcare

Povestea aviatorului (I)

Range Roverul negru părăsi autostrada şi, după câteva manevre bruşte, opri exact în faţa intrării de la „Femei”. Nea Mureşan, trezit de scrâşnetul de cauciucuri din gândurile lui, observă cum pasagera din dreapta şoferului iese, cu gesturi pline de nervozitate, din maşină, trânteşte uşa şi se repede la fel de nervoasă, spre grupul sanitar. „Săraca, o fi prididit-o”, o compătimi el, revenind la preocuparea dinainte: mai avea câteva zile până la următoarea rată la Logan, iar Compania de autostrăzi anunţase că fondul de salarii era îngheţat de către guvern din cauza unor nereguli descoperite la centura capitalei.

– S-au pus ăstia pe noi, şefu', vor să ne omoare! remarcase Vasile. Vor să muncim ca proştii, dar leafa… o laie!!

Şoferul maşinii negre („Evoque… are bani nebunul ăsta, nu umblă cu Dacia, ca proştii de noi…”) coborî şi el, alene, de la volan, îşi trosni degetele şi se sprijini de masa rotunda, din beton, aşteptându-şi tovarăşa de drum. Care nu întârzie să apară şi, gesticulând la fel de nervos ca la sosire, se adresă şoferului:

– Să faci reclamaţie, fir-ar ei ai dracului, uite, e o teavă spartă în budă şi m-a stropit!

– Cum?! Au îndrăznit? Jar mănâncă! răspunse omul, scotând telefonul din buzunar.

Nea Mureşan consideră că e cazul să intervină:

– Mă scuzaţi, ce s-a întâmplat?

– S-a întâmplat că e o ţeavă spartă şi dă cu apă, ia uite ce mi-a făcut! tipă femeia, arătând urme de umezeală pe blazer. Mariane, ia dă-mi pacheţelul ăla de şerveţele, să mă şterg… Da' dumneata cine dracu eşti? se întoarse ea spre şeful parcării.

– Mă scuzaţi, sunt Mureşan, răspund de parcarea asta şi de grupul sanitar, îmi cer scuze pentru neplăcere…

– Scuze? Ce să fac eu cu scuzele dumitale, mă, nea Cutare…

– Nea Mureşan, dacă-mi permiteţi.

– Mureşan, ne-Mureşan, să pui mâna să repari ţevile alea şi să-mi plăteşti hainele pe care mi le-ai pătat!

– …Sau jar mănânci! ameninţă şoferul Evoque-ului

– Tu să taci! strigă doamna. Mi-ai dat şerveţelele alea?

– Păi… sunt la tine în poşetă, cum să ţi le dau eu?!...

– Poşeta! Unde dracu mi-e poşeta?

Vasile, indiscret ca de fiecare dată, o lămuri:

– Aţi uitat-o înăuntru, atârnată de teava pe care aţi lovit-o, vreţi să v-o aduc?

Descumpănită, femeia tăcu câteva clipe, apoi atacă:

– Păi pân-acum ce ai păzit, de n-ai adus-o odată?!

Nea Mureşan turnă gaz peste foc:

– Păi bine, mă Vasile, se poate să nu aduci tu poşeta aia imediat? Aoleo! Vă rog să-l iertaţi, doamnă, domnule…

– Comandor Pagu, se prezentă şoferul, cu un aer de superioritate. Marian Pagu!

Nea Mureşan întinse mâna, dar, văzând că nu este băgat în seamă, şi-o retrase. Dar, dintr-o dată, ridică privirea:

– Pagu Marian? Am avut un coleg, pe vremuri, cu numele ăsta… Pagu Marian … ce figură de copil… n-am mai auzit de el de când eram în clasa a doua, după ce am mers împreună la grădiniţă şi la şcoală trei-patru ani. S-a transferat undeva în Ardeal, parcă la Cluj…

– Eu sunt din Cluj, domnule, m-am mutat acolo cu familia când aveam vreo opt-nouă ani. Până atunci am stat în Bucureşti.

– Nu cumva aţi fost la Şcoala 217, la tovarăşa învăţătoare Bratu?

– Învăţătoarea nu mai ştiu cum o chema, dar sigur şcoala era 217, că scrie pe foaia mea matricolă de la I-VIII.

– Şi grădiniţa de lângă şcoală, tovarăşa educatoare Ţigănaşu?

– Da, da, Ţigănaşu, pe tovarăşa aia o ţin minte, i-a explodat soba de gaz când a vrut să facă focu…

– Băi, Pagubă! Băi, tu eşti, Pagubă? Băăă!...

– Pagubă? Era unu… Târgu Mureş îi ziceam eu, nu mai ştiu cum îl chema, care îmi zicea aşa, Pagubă… când eram mici…

– Băi Pagubă! Băiii!... eu sunt Târgu Mureş, aşa m-ai poreclit tu când eram la grădi, de la Mureşan. Băi, tu eşti, băi? De patruzeci de ani n-am mai auzit de tine!

Spre marea uimire a doamnei şi a lui Vasile, cei doi se îmbrăţişară cu entuziasm.

– Dacă m-aş fi aşteptat eu să te întâlnesc aici! recunoscu Pagubă. Băi, frate!...

– Nici eu! Deşi, ce-i drept, aici, la mine, opresc atâtea maşini, am recunoscut o mulţime de oameni, dar chiar nu mă aşteptam să te văd, băi Pagubă, băi! Ce mai faci, omule?

- va urma -

prof. **Mihai-Atanasie PETRESCU**

Am primit la Redacţie

Caligraf, Anul XXV, Nr. 5-6 (276 - 277), mai-iunie 2025, Alexandria, Teleorman, o publicaţie în care pulsul literaturii teleormănene e viu. Se vede, se aude. Chiar dacă întrebarea: „Cine vine în urma noastră?”, adresată de renumitul om de cultură Stan V. Cristea în editorialul „Să auzi iarba cum creşte”, pare că nu primeşte un răspuns încurajator, chiar şi aşa, spuneam, eu cred că se va găsi cineva care să ducă mai departe stindardul culturii scrise, astfel

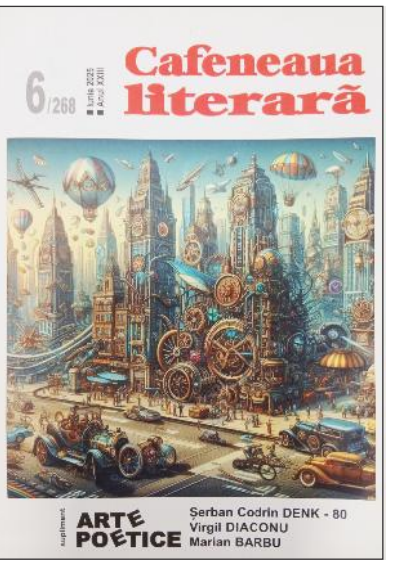

încât, tot ceea ce a fost să nu se piardă. Până atunci, cititorii se pot delecta cu versurile poeţilor Florea Burtan şi Domniţa Neaga, prezenţi în acest număr în care semnează: Ştefan Mitroi, Nicoleta, Milea, Lucian Gruia, Diana Dobriţa Bîlea, Florentin Popescu, Nicolae Dina, Nicolae Georgescu, Nicolae Scurtu, Cristian Gabriel Moraru etc.

Cafeneaua literară, Anul XXIII, Nr. 6/268, iunie 2025, Piteşti, o revistă în care Ion Simuţ scrie: „Într-o revistă literară bună foarte puţine lucruri ar trebui să fie previzibile pentru cititor de la un număr la altul: aspectul grafic, o anumită structură tematică a revistei, autorii de rubrici (cât mai puţini, după părerea mea) şi cam atât. În momentul în care o revistă este copleşită de o clientelă foarte insistentă, ea se aplatizează şi devine plicticoasă”. Nu este cazul *Cafenelei literare*, ale cărei porţi deschise îşi aşteaptă cititorii, graţie neobositului poet Virgil Diaconu, directorul publicaţiei, şi în care semnează nume importante ale lumii literare: Jean Dumitraşcu, Adrian Dinu Rachieru, Liliana Rus, Marian Barbu, Iulian Chivu, Lidia Vianu, Ion Toma Ionescu, Maria Anastasiu etc.

ANIROL

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

„Femeia Pescăruș” sau despre miracolul de a fi Om

„Cine se uită în afară, visează; cine se uită în interior, se trezește.” afirma Carl Gustav Jung, părintele psihologiei analitice. A privi în lăuntrul ființei tale este un exercițiu spiritual necesar dacă vrei să fii creatorul propriului destin și să nu plutești într-o derivă existențială. Este, ce-i drept, și un act de curaj, căci majoritatea oamenilor aleg ignorarea propriului sine dintr-un soi de spaimă metafizică. Până și anticii promovau autocunoașterea ca pe o datorie morală a individului. Cel mai vechi precept gravat la intrarea Templului din Delphi era tocmai acesta: *Gnothi seauthon!* (Cunoaște-te pe tine însuți!). Iar Mihai Eminescu, poetul nostru național, sublima acest îndemn gnoseologic în versurile sale din celebra *Glossă*: „Tu așează-te deoparte, / Regăsindu-te pe tine, / Când cu zgomote deșarte / Vreme trece, vreme vine”.

Trezirea lăuntrică și a conștiinței scriitoricești, a cunoscut-o și poeta Vali Șerban, care, în noul său volum de versuri, *Femeia Pescăruș* (Editura Castrum de Thymes, Giroc, 2025), trădează o certă maturitate artistică, fapt care vădește un îndelungat exercițiu al scrisului și al interogațiilor lăuntrice.

De fapt, volumul debutează chiar cu această întrebare a lui Parsifal: *Cine ești*, iar răspunsul găsit la această întrebare o aruncă în dilema naturii aripilor cu care își va lua zborul liric: aripi de pasăre sau aripi de înger: „Dar tu? Tu ai aripi! / Și-atunci ai putea fi o pasăre. / Ori un înger ... ” (*Cine ești*). În următorul poem din volum, care poartă titlul *Eu*, vădit autoreferențial, vine întrucâtva un răspuns mai detaliat: „… sunt un OM. / Da, O și M – două litere. / O e Răsăritul și M este Apusul. / Eu sunt distanța dintre Răsărit și Apus. Sau aș mai putea fi / un Oarecare Miracol. Al lumii…”.

Să fii om cu „o” mare într-o lume atât de preocupată de valorile materiale, în detrimentul accesării dimensiunii spirituale, este, într-adevăr, un miracol, o stare de fapt care te eliberează de lanțurile ontologice în care se zbat cei mai mulți, dar și „une noblesse qui oblige” în egală măsură, pentru că nu poți să te eschivezi de responsabilitatea de a-i trezi și pe ceilalți din jurul tău dacă tu ai cunoscut feri(ci)rea aceasta.

Până la urmă, rolul poetului autentic este și acesta: de a reflecta asupra condiției umane și de a inculca semenilor săi anumite principii și valori de la care să nu abdice dacă aceștia din urmă vor să fie stăpânii propriei sorți. Așadar, ori liberi cu adevărat, ori morți, metaforic vorbind, pentru că se ignoră pe sine, pe Dumnezeu și lumea în care trăim.

Ce te face să devii OM? Găsim răspunsul la Sfântul Apostol Pavel: „Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.” (I Corinteni 13, 13).

Cele trei virtuți creștine se regăsesc bogat ilustrate și în demersul liric din *Femeia Pescăruș*, cartea poetei Vali Șerban, care are o adevărată propensiune spre introspecție, spre meditație, poezia fiind o modalitate de cunoaștere superioară atât a universului (propriu și exterior) cât și a lui Dumnezeu.

O inimă bogată este a aceluia sau a aceleia care-L primește în inima sa pe Dumnezeu; în opoziție, cel care refuză comuniunea cu divinitatea și/sau dragostea, are o inimă săracă sau, mai bine zis, sărăcită. Despre aceste două categorii de oameni vorbește, de altfel, și poeta noastră, în poezia *Uneori*: „Uneori, Dumnezeu închide ochii / și caută mere coapte în inimile oamenilor / Le ia la rând / Fără deosebire / Într-una a găsit odată fructul necopt, / Într-alta l-a găsit mic și fără coajă, / iar

viermii dădeau ocol / prin câteva corduri cu mere stricate / Oh, inimi sărace! / (Zis-a El) / de unde să iau un măr potrivit / pentru Cerul meu? / Să-l tai în felii și să-l împart îngerilor”.

Conștientizarea că Dumnezeu este Dragoste este reiterată în poezia *A cui crezi că e?*: „Dacă Dumnezeu e iubire / și-i *totul* din tine / atunci, trecătorule drag, / a cui crezi că e?”.

Măsurarea sufletului omului este făcută de Dumnezeu în fiecare clipă. De aceea participarea la sfânta liturghie duminicală trebuie să fie o bucurie că te poți întâlni cu Dumnezeu, în casa Lui, și că te poți ruga cu inima să-ți trimită îngerul păzitor, ca în poezia *Întreire*: „Mi-am măsurat sufletul / Într-o zi de duminică / Brusc s-a întreit / în numele Tatălui / al Fiului și al Sfântului Duh / Așa să fie! - / Unde-i îngerul meu păzitor, Doamne?”.

Unele poeme sunt adevărate rugăciuni. Iată, în acest sens, *Bătăile inimii*, în care eul liric adresează Divinității, cu înfrigurare, următoarea întrebare: „Unde se vor duce, Doamne, / bătăile inimii mele?”.

Ar mai fi multe de spus în legătură cu acest volum, în care Vali Șerban trăiește intens și ne face și pe noi părtași la revelațiile sale cele mai revelante.

Ca să închei rotund, făcând referire la titlul volumului, care este o cheie de lectură, *Femeia pescăruș* este o metaforă a căutării de sine, a explorării universului propriu și a libertății creatoare.

Pescărușul simbolizează înțelepciunea spirituală, la care poate ajunge prin scufundarea în propriul sine, adică prin introspecție, iar prin zborul său deasupra apelor, pescărușul semnifică libertatea și independența pe care omul trebuie să le îmbrățișeze pentru a fi cu adevărat puternic, făcând, așadar, trimitere la ideea că trebuie să avem tăria de a ne trăi viața conform propriei noastre viziuni.

Lectura acestei cărți este un prilej de bucurie și ne încurajează pe noi, cititorii săi, să ne întindem aripile și să zburăm spre noi înălțimi. O felicit pe autoare, căreia îi doresc inspirație rodnică și îi aștept cu nesaț volumele următoare!

Prof. **Cristian Gabriel MORARU**

Lecturi în lumină

Cristian Gabriel Moraru: *Ciuleandra ideilor mele*

Autorul a zece volume de versuri, a opt cărți de istorie și critică literară, a unui volum de publicistică literară și realizatorul a trei antologii literare, Cristian Gabriel Moraru este o prezență activă în viața culturală a orașului și județului nostru, cu atât mai mult cu cât de aproape opt ani conduce, în calitate de redactor-șef, revista de cultură și atitudine „Teleormanul cultural”, antrenând în paginile publicației personalități literare locale și din afara județului. Organizarea periodică a unor evenimente culturale, sub auspiciile revistei, are darul de a poziționa municipiul Roșiori de Vede drept un reper cultural important pe harta țării.

Recentul volum de versuri, *Ciuleandra ideilor mele* (apărut la Editura Castrum de Thymes, Giroc, 2025), cu o prefață și o postfață semnate de Savu Popa, respectiv Daniel Luca, ne introduce în universal liric atât de original al poetului C. G. Moraru, de data aceasta în pași de ciuleandră, dans popular cunoscut și îndrăgit, specific muntenesc, cu un ritm progresiv accelerat.

Cartea este structurată în două părți. Prima parte cuprinde „Aforisme pentru tineret”, grupate tematic în trei subdiviziuni: „Despre idee și idei”, „Despre poezie și filosofie”, „Despre credința în Dumnezeu”, fiecare ciclu însumând un număr egal de cugetări. Partea a doua, „Noile cunoașteri de sine”, adună peste șaizeci de poeme, fiecare poem fiind alcătuit din câte două catrene, care păstrează caracteristicile versului clasic.

Parcurgând paginile cărții *Ciuleandra ideilor mele*, fie că ne oprim asupra aforismelor sau asupra poeziilor, vom descoperi o hrană spirituală atât de benefică supraviețuirii în pustiul existenței cotidiene din această parte a lumii în care ne aflăm; vom trăi o bucurie izvorâtă din inteligența unui scris rafinat și bine inspirat.

Actul de creație este pentru C. G. Moraru o adevărată liturghie a sinelui. Ideile poetice sunt asemenea unor cai sălbatici care aleargă liberi pe câmpul creativității, întru dobândirea izbânzii.

Temele poetice vehiculate de creatorii universali sunt tratate de poetul nostru într-o manieră originală.

Natura și frumusețile sale își găsesc locul în cele mai multe poeme ale recentului volum. Venirea toamnei se simte în starea de neliniște a viețuitoarelor: „Păsările străbat văzduhu-n stoluri / Mari cât ochiul de jar al unui vis. / Neliniștite sunt aceste zboruri, / Prevestind întomnarea-n paradis.” (**Întomnare**); se vede în reacția copacilor și chiar în starea de spirit a poetului: „… Copacii-și scutură frunzișul / Și simt cum iar melancolia / În mine-și face ascunzișul.” (**Bacoviană**). Alte poeme precum: „Stihuri de septembrie”, „Sfârșit de noiembrie”, „Venirea iernii” abordează aceeași temă, iar spiritul tonic al poetului îl face să nu se piardă în visare.

Poezia, *poetul*, *creativitatea* sunt alte câteva teme care fac obiectul multor poezii din cartea **Ciuleandra ideilor mele**. Poetul crede cu tărie că „… Poezia / Prin negură de vremi, falnic va răzbate …” (**Prin negură de vremi**), fiindcă ea, poezia „… E leagăn de veșnicie / Pentru emoția vie / Care-n inimi crește-ntruna …” (**Intensitate**).

Dascălul de limbă română C. G. Moraru nu se dezminte atunci când afirmă că poezia are un rol educativ, deoarece prin cuvintele sale „… Iscă-n suflete emoții vii, / Crescând întru adevăr, frumos și bine / Generațiile de copii.” (**Poezie și Educație**).

Frumusețea versurilor din acest nou volum

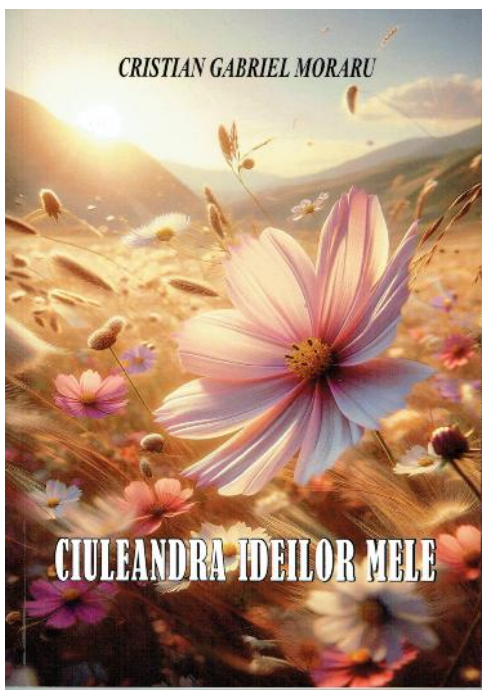

prinde viață și prin faptul că autorul nu dramatizează. Exprimarea sa firească și tonul liniștitor ne trimit, într-o manieră pașnică, spre întrebările mari, existențiale. Lectura poemelor transmite cititorului o învăluire caldă, într-o perfectă comuniune cu trăirile poetului, cititorul simțindu-se astfel prins în dansul despre care C. G. Moraru vorbește încă din titlul plachetei sale de versuri.

Sentimentul iubirii este perceput, în multe dintre poemele volumului, ca un ceva miraculos care transformă viața „Într-o liturghie minunată …” (**Aripile dragostei**). Vremurile, însă, pe care le trăim, nu par a fi compatibile cu iubirea, mulți indivizi văzând în iubire un sentiment depășit: „Astfel, în astă lume barbară, / Dragostea este o pasăre rară, / Fiind considerat orice poet / Naiv, sentimental și desuet.” (**Veritas**).

Poetul vede în iubire și o punte care îi unește pe oameni. Cuvintele joacă un rol determinant în instalarea unei atmosfere de pace și liniște, lucru care ne trimite cu gândul la un adevăr recunoscut: multe diferende pot fi rezolvate pe cale pașnică, prin puterea cuvântului, prin negocieri, iar nu pe calea armelor.

C.G. Moraru este o voce autentică, având un discurs complex, de meditație profundă, împodobit de oralități sprințare. Poezia sa este asemenea unui sălaș de frumusețe care te îmbie să poposești pentru o vreme și să faci o baie sănătoasă de spiritualitate.

Ciuleandra ideilor mele este o carte care te răscolește prin conținutul ideatic, prin viraje neașteptate, prin noutăți cultivate inteligent și care fac notă aparte față de scrierile lirice contemporane. Titlul cărții înseși exprimă atât de bine starea de spirit prin care trece poetul prins în vraja creației.

Întâlnim în acest opus liric pagini izvorâte din limpezimea gândurilor profunde, pagini ieșite la lumina adevărului dintr-o inimă generoasă, care îl așază pe Cristian Gabriel Moraru pe acel podium înalt al vrednicilor noștri strămoși.

Domnița NEAGA
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

Poezia viitorului sau pledoarie simbolistă exacerbată (II)

De altfel, articolul ulterior, *Simbolismul* („Țara”, 2 iulie 1895) să fie oare extravagant, protocronist de vreme ce face aluzie la o semantică imaginară, la sensuri secundare, conotative, arondate unui termen straniu, atunci: „Cei care își îngrijesc *forma,* fie și simbolism, fie în orice alt gen (curent artistic, n.n., în speță, modernismul), pot fi numiți **artiști sublimi**, dar niciodată pedanți.” Cu înclinație de critic literar, sarcasticul Macedonski se arată dezamăgit de nivelul scăzut al liricii naționale și acuză hibele acesteia, dincolo de copertina estetică: „Ar fi timp a nu se mai încuraja **dezmățarea** și **stricarea limbii** și a gustului public.” Avid de extinderea orizontului filologic, inițiatorul parcursese, bineînțeles, și studiile maioresciene, un rival în arealul șefilor de cenaclu, cenzorilor pseudoliteraturii.

În maniera sa inimitabilă, doctrinarul român, glisând spre domeniul sociologiei (literare, înainte de Escarpit, Goldmann), va releva că burghezia nu-l înțelege pe artist (cf. *În pragul viitorului)*, dar aristocrația, poate că da. Surprinde plăcut **analogia cu marea muzică a lumii:** „Ca și wagnerismul, simbolismul reunit cu instrumentalismul este ultimul cuvânt al geniului omenesc”, cu rezultanta *impecabilitatea* acestuia, ca și cum romantismul nu ar fi avut poeți excepționali, (un Lamartine, Byron, Pușkin, Musset); de parnasianism nu mai discutăm din moment ce el fusese acerb contestat în deceniul 9, cu peste o sută de ani în urmă, cam prin 1880.

O posibilă **concluzie dulce-amară** – „Poezia viitorului nu va fi decât *muzică și imagine*”, un fel de inspirat mixaj Verlaine, Baudelaire, Mallarmé. De unde să se anticipeze că peste câteva decenii, și suprarealismul (1925, André Bréton, fondator și lider), și modernismul, mai abitir, vor avea o cohortă de creatori de valoare?! Macedonski mai are și certitudinea că *poeții de idei* nu vor predomina, nu vor acapara tabloul liric al vremii - mai degrabă, pastișându-l, poluându-l, întrucât nu s-ar întruni condiția sine qua non imagine&muzică.

Dacă precursorii simbolismului au fost Baudelaire, cu miza pe simbol în poemul *Corespondențe* (1855), Paul Verlaine (plachete memorabile *Poeme saturniene*, 1866, sau aspirația spre candoare, contrastând cu postura de poet blestemat/ eul social vicios, *Romanțe fără cuvinte*, apogeul operei, 1874 și, îndeosebi, poemul *Arta poetică* (1873) și sentențioasele stihuri – „Muzica, înainte de toate”, „Sucește gâtul elocinței”, „Nuanță, nu culoare”, să nu-l omitem pe adolescentul Arthur Rimbaud, cu textul/ poema *Les Voyelles/ Vocalele*, implicând culorile în arta versurilor. În esență, culoare, sinestezie, stări sufletești vagi, confuze.

Afară de acestea, reamintim pe fondatorul Jean Moréas, altfel, poet autumnal, crepuscular, de o rarisimă simplitate, bogat în melodicitate. În fine, iată prin paralelism unele secvențe din celebru-i *Manifest*, inamicul declamativului, aliatul adevăratei sensibilități, accentuând versul impar, un anume calofilism generat de expresivitate, fie cu riscul pedanteriei, neuitând obiectivul că *poezia* trebuie *să sugereze* (cf. articolul macedonskian *Despre poezie,* 1895), *nu să descrie,* grija față de cuvinte, metafore rafinate, cum au remarcat și exegeții francezi (de revăzut și *Decadentismul*, 1902, *Simbolismul,* 1895).

Pragmaticul, realistul, intransigentul evaluator admite că există în peisajul carpatin și poezele, texte lipsite de emoție, sastisite de dulcegării, „poezii de dor, cu sărutări înfocate” (articolul *Despre poemă*), eventual, melodramatice, cu epilog simplu (decesul lacrimogen al iubitei/ amantei) sau dublu (se va înjunghia „îndoliatul ipochimen” pe mormântul femeii fatale). Curat pericol pentru creatorii veritabili!

Soluția: posesorul de tron de la „Literatorul“ - tentativă și dinspre „Junimea” la vârf - să stopeze cum-necum impostura, mediocritatea, falsa arta. Răul trebuie eradicat neapărat, pentru ca teritoriul *Sensibilului* să rămână intact. (Cu instrumentele/ strategia lui Don Quijote?!)

Prof. dr. **Iulian BITOLEANU**
Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZPR)

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

Oameni care au fost

Doctorul Gheorghe Gh. Isăcescu

Gheorghe Gh. Isăcescu s-a născut la 30 august 1916, la Iași, într-o familie de intelectuali. Părinții, tata - Gheorghe și mama - Georgeta, duceau o viață dificilă în condițiile desfășurării Primului Război Mondial. Tatăl pleca pe front, iar mama încerca să se descurce cum putea cu situația foarte grea din anii 1916-1918.

Mama sa, Georgeta, care trecuse printr-un pension ieșean, avea o cultură deosebită pentru vremurile acelea, cânta la pian, citea în limbile franceză și germană și s-a dedicat total educației fiului ei. Primește, astfel, în familie o educație serioasă de respect și dragoste, față de părinți, iubire de țară, dar și o educație religioasă.

După încheierea Primului Război Mondial, familia Isăcescu se mută la Piatra Neamț. Aici, își face studiile primare și gimnaziale. Cursurile liceale le urmează la vestitul liceu „Petru Rareș”, unde a pus bazele bogatei sale culturi generale, căci a fost un sârguincios cititor în limbile franceză, latină și greacă. Viața tânărului Isăcescu a fost stăpânită de acele aspirații care, depășind orice egoism, se îndrepta spre cele mai frumoase țeluri ale omenirii. Dacă dintre predispozițiile sale și-a ales cariera medicală, faptul se datorează mult împrejurării că tatăl său era, la rându-i, un mare profesionist, un om de mare valoare.

La încheierea studiilor liceale, cu un bacalaureat promovat cu nota maximă, se înscrie la Facultatea de Medicină a Universității din București, devenind, în toamna anului 1936, student, cu ferma dorință de a deveni un medic de valoare. Chipeș, inteligență sclipitoare, voință fermă și bine direcționată, sensibilitate aleasă și capabilă să înțeleagă mai mult decât omenescul temperament flegmatic, echilibru sufletesc perfect, iată însușiri care îl defineau pe tânărul student Isăcescu. Este un student bine apreciat de profesori, cât și de colegi. A fost remarcat de profesorul Ion Bruckner care, în 1940, i-a făcut deschis propunerea ca, după încheierea studiilor, să rămână „asistent”. Încheie studiile universitare, clasându-se primul din promoția sa și obținând „Magna cum laude”.

Nici nu gustă bine succesul obținut, că este mobilizat în zona de operații cu Ordinul de zi nr. 26 din 5 septembrie 1941. Participă pe frontul de operații, la un spital de campanie, unde este remarcat și, prin Decretul nr.1031 din 19 mai 1944, este înaintat la gradul de locotenent în rezervă, iar la sfârșitul anului revine la viața civilă, pentru a-și practica meseria de medic. Funcționează în București, la Clinica medicală din Spitalul „Filantropia” al Academiei Române, până la 1 septembrie 1945, ca medic asistent, iar apoi, din 31 iulie 1946, ca medic secundar în același spital.

După o prietenie de mulți ani, la 27 noiembrie 1943, în București, doctorul Gheorghe Isăcescu se căsătorește cu Rădulescu Lucreția Ruxandra din Pitești. Destul de repede, se naște și singurul copil al familiei, Ioana, la Sinaia, la data de 22 august 1944.

Prin Decizia nr. 48/1947 a Comisiei Ministeriale, dr. Isăcescu Gheorghe este repartizat, la 1 octombrie 1947, la Circa medicală „Șura Boului”, din județul Olt. Funcționează aici ca medic până la 1 aprilie 1949, când este transferat la Spitalul Drăgănești Olt. Nu funcționează nici aici prea mult, pentru că, pe data 1 iulie 1951, este încadrat la Roșiorii de Vede, la Spitalul de Stat, unde director era medicul chirurg Victor Nițulescu. Deci, începând cu data de 1 iulie 1951, doctorul Gheorghe Isăcescu funcționează la Spitalul Unificat din Roșiorii de Vede.

Spirit integru, sobru, foarte ordonat și exigent, neîntrecut diagnostician, cu talent didactic înnăscut, anatomist talentat, Gheorghe Isăcescu își scrie amintirea în memoria contemporanilor și urmașilor săi prin calmul desăvârșit, perfecțiunea gesturilor și tehnica perfectă cu care profesa știința sa de a face bine oamenii. În calitatea sa de medic primar șef la secția interne-contagioase, a manifestat o grijă permanentă pentru deservirea cât mai conștiincioasă a pacienților.

Doctorul Gheorghe Isăcescu și-a iubit și prețuit în egală măsură colaboratorii pe care îi stimula prin toate mijloacele ca să-și ridice necontenit calificarea profesională. Cu alte cuvinte, s-a îngrijit de crearea unei școli (generic vorbind), care să susțină neabătut progresul disciplinei sale, medicina internă, și a avut un colaborator neprețuit în doamna

Maria Ghitcu, asistenta șefă de la Secția Interne. Profesionalismul, competența și deosebita valoare pe care o avea doctorul Gh. Isăcescu au ajuns și la urechile conducătorilor locali, care se grăbesc să-l instaleze în postul de director al Spitalului Unificat din Roșiorii de Vede. Cu adresa nr. 12741 din 7 august 1953, dr. Isăcescu este numit director al spitalului. Adresa este semnată de președintele raionului, Nicolae Butuc, și de Dumitru Globașu, șeful secției cadre a Sfatului Popular Roșiorii de Vede.

Numirea în acest post de director a fost recunoașterea meritelor sale de medic și de conducător de formație, care de-a lungul timpului reușise să asigure bolnavilor o atenție și un tratament care să se ridice la standardele medicale de atunci. Documentele de arhivă aduc mărturii despre înalta exigență profesională și civică a doctorului Gh. Isăcescu. El a fost o personalitate complexă, extrem de activă, cu vederi largi și gata oricând să introducă noul.

Gheorghe Isăcescu a instituit un mod științific de redactare a foilor de observație, a înființat o sală de operații pentru bolnavii septici, un cabinet de consultații la policlinică, o secție de optică și biomicroscopie, precum și o bibliotecă medicală. A completat dotarea spitalului cu echipamente, la radiologie, la laboratorul de anatomie patologică, laboratorul de chimie, bacteriologie și serologie.

Decan al spiritului și atitudinii exemplare, doctorul Isăcescu a strălucit și în îndrumarea și conducerea personalului medical în calitate de director, prin conștiinciozitate, auto-exigență, performanță informativă, orizont cultural complex, polarizând o întreagă pleiadă de tineri dotați medical pe care i-a îndrumat pentru a deveni ei înșiși asistenți și medici de înaltă competență profesională.

Pe doctorul Isăcescu l-a stăpânit „pasiunea de a cunoaște și de a afla tot ce este nou în special în domeniul medicinei și a științelor naturii și l-au atras încercările de descifrare a unor aspecte ale evoluției vieții”.

După aproape o viață de activitate complexă în Spitalul Roșiorii de Vede, la 1 iulie 1967, doctorul Isăcescu se transferă în interes de serviciu la Spitalul Județean Giurgiu. Colegii, colaboratorii și mai ales directorul în funcție, Victor Nițulescu se despart cu greu de doctorul Isăcescu. Funcționează la Spitalul Județean Giurgiu numai câteva luni și este numit șeful secției de interne pe care o conduce cu profesionalism. Și aici are rezultate notabile apreciate ca atare.

Se pensionează la Spitalul din Giurgiu și se retrage la București, unde duce o viață liniștită și este mai aproape de fiica sa, Ioana. Se stinge din viață la vârsta de 81 de ani, la București, la 25 aprilie 1997, fiind înhumat la Cimitirul Municipal din Giurgiu.

Au trecut mai bine de 28 de ani de la decesul său și mai bine de 58 de ani de când a plecat din Roșiorii de Vede. Și totuși, doctorul Gh. Isăcescu continuă să ni se înfățișeze ca un medic devotat deopotrivă cauzei apărării sănătății omului și a colectivității, precum și a propășirii societății pe plan material și spiritual. El a reușit să demonstreze competență și onestitate de-a lungul atâtor ani câți a fost director și medic. Aceste calități îi înscriu numele la loc de frunte printre personalitățile orașului Roșiorii de Vede.

prof. **Argentin St. PORUMBEANU**

Foto: *arhiva personală a autorului*

Parfum de epocă | Russenart - cetatea culturală

Palatul Societății Economice „Albina” (II)

continuare din numărul trecut

Societatea de Economie „Albina” a fost înființată la 1 ianuarie 1886, la îndemnul și stăruința lui Mihail C. Mănciulescu, cu

sprijinul preotului Alexandru Mazarin și al negustorului Tache M. Drăgoescu. Pe 1 ianuarie 1896, la cea de-a zecea aniversare a societății, a avut loc un banchet în cinstea membrilor societari, organizat în saloanele fostei școli de băieți. Cu acest prilej, datorită succesului financiar înregistrat, comitetul director a propus construirea unui palat care să

> Palatul societăţeĭ *Albina*, care e una din cele mai frumóse clădirĭ ce s'aŭ vĕdut pînă acum în oraşul nostru, graţie modificărilor destul de inteligente ce i s'a adus de inginerul oraşuluĭ, d. Stadnichievicĭ, este aprópe gata.

devină un simbol al arhitecturii județului.

În acest sens, pe 8 februarie 1896, a fost publicat anunțul privind licitația pentru atribuirea contractului de construcție a palatului. Dorința de a realiza ceva măreț pentru Roșiorii de Vede a fost evidentă pentru societarii de la „Albina”, iar demersurile pentru organizarea licitației și a șantierului au fost accelerate. Lucrarea a fost adjudecată pentru suma de 50.000 de lei, iar piatra de temelie a fost pusă pe 19 mai 1896.

Conform ziarului Aurora din 12 septembrie 1896, lucrările la Palatul „Albina” erau conduse de inginerul Vladimir Stadnichievici și se apropiau de finalizare, ceea ce demonstrează că se lucra într-un ritm susținut. La nici 7 luni de la începerea lucrărilor, la 12 decembrie 1896, Palatul „Albina” a fost inaugurat printr-un bal caritabil, dedicat strângerii de fonduri pentru persoanele sărace.

Până la construirea Primăriei și Judecătoriei, Palatul Albina era singura clădire reprezentativă a orașului. De-a lungul

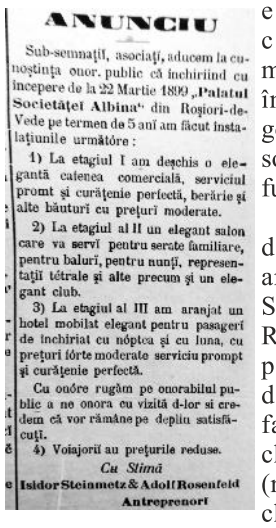

ANUNCIU

Sub-semnaţiĭ, asociaţĭ, aducem la cunoştinţa onor. public că închiriind cu începere de la 22 Martie 1899 „Palatul Societăţeĭ Albina“ din Roşiori-de-Vede pe termen de 5 anĭ am făcut instalaţiunile următóre:

1) La etagiul I am deschis o elegantă cafenea comercială, serviciul promt şi curăţenie perfectă, berărie şi alte băuturĭ cu preţurĭ moderate.

2) La etagiul al II un elegant salon care va servĭ pentru serate familiare, pentru balurĭ, pentru nunţĭ, representaţiĭ teatrale şi alte precum şi un elegant club.

3) La etagiul al III am aranjat un hotel mobilat elegant pentru pasagerĭ de închiriat cu nóptea şi cu luna, cu preţurĭ fórte moderate serviciu prompt şi curăţenie perfectă.

Cu onóre rugăm pe onorabilul public a ne onora cu vizită d-lor şi credem că vor rămâne pe deplin satisfăcuţi.

4) Voiajorii au preţurile reduse.

Cu Stimă

Isidor Steinmetz & Adolf Rosenfeld
Antreprenorĭ

existenței sale clădirea a avut multiple utilități, fiind închiriată pentru a genera fonduri pentru societate. În 1899, aici funcționa un hotel.

Într-un anunț din 16 mai 1899, antreprenorii Isidor Steinmetz și Adolf Rosenfeld anunțau publicul interesat despre diversele facilități oferite în clădire: „ La etajul I (referire la parterul clădirii) am deschis o elgantă cafenea comercială, serviciul prompt și curățenie perfecta, berărie și alte băuturi cu prețuri moderate. La etajul al II-lea un elegant salon care va servi pentru serate familiale, pentru baluri, pentru nunți, reprezentații teatrale și altele, precum și un elegant club. La etajul al III-lea am aranjat un hotel mobilat elegant pentru pasageri de închiriat cu noapte și cu luna, cu prețuri foarte moderate, serviciu prompt și curățenie perfecta. Cu onor rugăm onorabilul public a ne onora cu vizita d-lor și credem că vor rămâne pe deplin satisfăcuți. Voiajorii au prețurile reduse”.

Se poate observa ceasul situat deasupra balconului

În anul 1909, Judecătoria Ocolului Roșiorii de Vede își desfășura activitatea în spațiul închiriat la etajul superior al clădirii. După naționalizare, Palatul Albina nu mai avea aceeași valoare arhitecturală pentru autorități, dar a rămas în circuitul cultural al orașului. Începând din 1953 și până în anul 1977, aici a funcționat sediul Casei de Cultură a orașului.

În 1977, fără a fi fost afectată de cutremur, clădirea a fost demolată pentru a face loc Magazinului Select, construcție care găzduiește astăzi sediile locale ale Băncii Comerciale Române și ale Administrației Finanțelor Publice. Astfel, Palatul Albina, care a fost un simbol al arhitecturii orașului și care nu a fost păstrat, precum și alte clădiri care puteau fi conservate, pentru a aminti generațiilor următoare despre frumusețea vechiului oraș, cum s-a întâmplat în majoritatea localităților urbane unde autoritățile nu au șters cu buldozerul trecutul, a devenit o simplă pagină din istoria municipiului.

(*Fotografii din arhiva autorului*)

Reclame Anul 1896

Tipografia „Aurora“ Roşiori-de-Vede

Director
MIHAIL N. CĂLINESCU

Acest atelier, fiind asortat cu ornamente şi litere din fabricele cele mai renumite, se află în plăcută poziţiune de a efectua orĭ-ce lucrări atingătóre de această branşă precum:

CU PREŢURI FOARTE MODERATE

NB. La acelaş întreprinde se primesc Cărţĭ pentru legat precum şi orĭ-ce lucrări privitóre la branşa de **Legătorie de cărţi.**

Reclamă la Tipografia „Aurora”, unde se tipărea ziarul cu același nume, fondat în anul 1896, sub direcțiunea lui Ioan N. Popescu - Necșești.

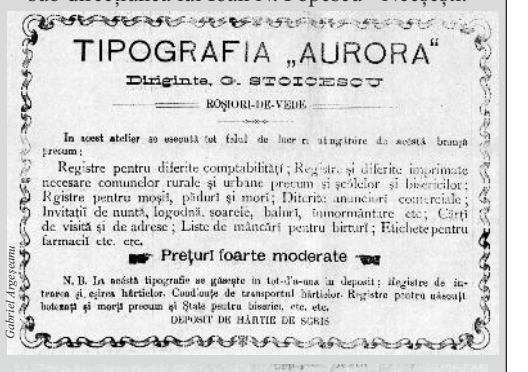

TIPOGRAFIA „AURORA“

Diriginte, G. STOICESCU

ROŞIORI-DE-VEDE

In acest atelier se execută tot felul de lucrări atingătóre de această branşă precum:

Registre pentru diferite comptabilităţĭ; Registre şi diferite imprimate necesare comunelor rurale şi urbane precum şi şcólelor şi bisericilor; Registre pentru moşĭ, păduri şi morĭ; Diferite anunciurĭ comerciale; Invitaţiĭ de nuntă, logodnă, soarele, balurĭ, fumormântare etc; Cărţĭ de visită şi de adrese; Liste de mâncărĭ pentru birturĭ; Etichete pentru farmaciĭ etc. etc.

Preţurĭ foarte moderate

N. B. La acéstă tipografie se găsesc în tot-d'a-una în depositŭ: Registre de intrare şi eşire hârtiilor. Condice de transportul hârtiilor. Registre pentru adeseaţĭ botezaţĭ şi morţĭ precum şi State pentru biserici, etc. etc.

DEPOSIT DE HÂRTIE DE SCRIS

AURORA

ZIAR NATIONAL-LIBERAL

NUMĂRUL 10 BANI

La tipografia „Aurora” din Roșiori-de-Vede, se află de vânzare Tablouri pentru recensământul tinerilor precum și state pentru solda personalului bisericesc. Prețuri moderate.

Gabriel ARGEȘEANU

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

- continuare din pag. 1

• *(Auto)ironie, inspirație și întoarcerea acasă cu sens*

Pe 7 august 2025, la Roșiorii de Vede, s-a desfășurat prima etapă a Școlii de Vară organizată de **EUROPE DIRECT Teleorman**, sub deviza **„Construim Europa împrEUnă”**. Evenimentul a adus împreună peste 70 de tineri și invitați speciali, într-un cadru educațional informal, cu accent pe dialog, autenticitate și modele de succes din comunitate.

Invitatul special al acestei ediții a fost **Florentin PĂUNE**, comediant și câștigător al emisiunii *iUmor* (2024), originar din Roșiorii de Vede. Cu sinceritate și umor cu mesaj, Florentin a susținut un atelier interactiv în care a împărtășit povestea sa de viață și carieră – un exemplu despre cum perseverența, curajul și acceptarea vulnerabilităților pot transforma eșecul în lecție, iar greșeala în punct de plecare.

Atelierul a inclus momente de prezentare personală, exerciții creative de scris glume, reflecții asupra a ceea ce nu se vede pe scenă și o sesiune de întrebări și răspunsuri care a încurajat dialogul deschis cu participanții. Mesajul central a fost clar: *„Ai voie să greșești. Important e să rămâi autentic!”*

Evenimentul a fost deschis de echipa ED Teleorman, formată din Marinela Rușanu (manager) și Aurelia Bărbuț (consilier de comunicare și șef al Serviciului pentru Cultură, Educație, Creație și Sport – moderatoarea evenimentului). Cele două reprezentante au prezentat misiunea centrului ED, obiectivele programului și sursele de finanțare, subliniind rolul educației non-formale și al implicării civice în formarea unei generații europene informate și active.

Unul dintre cele mai emoționante momente ale zilei a fost revederea dintre Florentin și **prof. Ionela Nistor**, diriginta promoției 2013-2017 a Colegiului Național „Anastasescu”, profil Filologie - Intensiv Engleză, o întâlnire caldă, plină de semnificație.

De asemenea, au vorbit cu sufletul: **primarul municipiului Roșiorii de Vede**, ec. **Valerică Gheorghe Cîrciumaru**, despre curajul de a urma un vis, despre modele și despre rolul formativ al educației; **prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu**, viceprimar și membru al **rețelei BELC**, despre rolul educației și al oamenilor valoroși care revin acasă să inspire.

În semn de recunoaștere pentru contribuția sa, Florentin Păune a primit **Diploma de (auto)ironie, inspirație și umor cu sens**, acordată de organizatori – o diplomă simbolică, dar puternic încărcată de semnificații.

Participanții au plecat nu doar cu zâmbete, ci și cu **publicații educaționale editate de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene**, materiale promoționale ED Teleorman și mai ales – cu o lecție profundă despre curaj, autenticitate și asumare.

• *„De la Roșiori, la HARVARD și NATO – cu Lavinia TEODORESCU” – o lecție de curaj și inspirație pentru tinerii din Teleorman*

În data de 19 august 2025, centrul EUROPE DIRECT Teleorman a găzduit cea de-a doua etapă a **Școlii de Vară - ediția 2025**, derulată sub titlul ***„De la Roșiori, la HARVARD și NATO”*** și având ca invitată specială pe **Lavinia TEODORESCU**, tânăra originară din Roșiorii de Vede care, prin educație, perseverență și curaj, a ajuns să studieze la prestigioasa **Universitate HARVARD** și să activeze în cadrul ***Organizației Tratatului Nord Atlantic* - NATO.**

Evenimentul a fost moderat de Aurelia Bărbuț, șef al Serviciului pentru Cultură, Educație, Creație și Sport și consilier comunicare la ED Teleorman, care a creat o punte autentică între invitată și public. Atmosfera a fost caldă, plină de curiozitate și interes, fiecare cuvânt al Laviniei fiind urmărit cu atenție și primit ca o inspirație personală.

În deschiderea zilei, primarul municipiului Roșiorii de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, a transmis un mesaj emoționant din partea administrației locale, subliniind că educația și exemplele de succes ale tinerilor sunt cea mai bună dovadă că viitorul comunității poate fi luminos. La rândul său, Marinela Rușanu, managerul ED Teleorman, a vorbit despre misiunea centrului și despre rolul acestor întâlniri în formarea unei generații europene informate și motivate.

Momentul central al zilei a fost atelierul Laviniei Teodorescu, intitulat sugestiv *„Îndrăznește să-ți construiești viitorul – facultatea și cariera”*, un program practic care a ghidat tinerii prin pașii necesari pentru a studia în Statele Unite ale Americii, pentru a construi un CV solid, pentru a dezvolta idei curajoase și pentru a descoperi oportunități de carieră la nivel internațional. Sesiunea de Q&A a adus un dialog deschis, în care întrebările tinerilor au întâlnit răspunsuri sincere și extrem de valoroase.

Un moment emoționant a fost cel al surprizei pregătite de organizatori: o diplomă de recunoștință și inspirație, oferită Laviniei pentru că a ales să revină acasă și să împărtășească din experiența ei. Mesajul acesteia a subliniat ideea că succesul adevărat nu se măsoară doar în realizările proprii, ci și în puterea de a întoarce acasă speranța și curajul pentru o nouă generație.

Ziua s-a încheiat cu aplauze, mulțumiri și cu distribuirea materialelor de promovare a centrului ED Teleorman și a publicațiilor editate de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, menite să îi conecteze pe tineri cu resursele și valorile europene.

Cea de-a doua zi a Școlii de Vară la ED Teleorman a demonstrat, încă o dată, cât de important este ca tinerii care și-au construit o carieră internațională să se întoarcă acasă cu inima deschisă, să împărtășească din experiența lor și să devină repere vii pentru comunitățile din care provin.

Seara europeană când poveștile au prins viață!

- continuare din pag. 1

cu sprijinul Primăriei Municipiului Roșiorii de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, și face parte din programul „Biblioteca de Vacanță”.

În deschiderea serii, echipa ED Teleorman a susținut o scurtă prezentare despre rolul, misiunea și obiectivele centrului de informare, reafirmând angajamentul nostru de a promova valorile și oportunitățile europene în rândul comunității teleormănene.

Seara a continuat cu vizionarea filmului cu tematică europeană „Parlamentul European pe înțelesul tău”, care a oferit celor prezenți o perspectivă clară și accesibilă asupra modului în care funcționează instituțiile europene și cum sunt reprezentate interesele cetățenilor în cadrul Uniunii Europene. Un material scurt, dar valoros, menit să planteze semințele civismului și ale implicării europene chiar de la vârste fragede.

A urmat filmul de animație „Marea Migrație”, o aventură emoționantă despre o familie de rațe plecată într-o călătorie neprevăzută. Publicul a trăit alături de personaje, s-a bucurat, a râs și s-a emoționat, fiind complet transpus în povestea animată. Filmul a transmis mesaje valoroase despre: prietenie și solidaritate, incluziune și acceptare; curajul de a depăși limitele; importanța familiei și a cooperării.

Toți participanții au primit publicații educative editate de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, iar copiii au fost răsfățați cu dulciuri oferite de organizatori, în semn de recunoștință pentru entuziasmul lor.

La final, mulțumim publicului minunat care a dat viață evenimentului prin prezența și implicarea activă. Un gând special de apreciere pentru colegii de la Direcția Poliția Locală, care ne-au sprijinit în desfășurarea evenimentului în condiții optime și de siguranță, dar și pentru inimoșii voluntari ED Teleorman, pentru implicarea, dedicarea și energia lor de neînlocuit.

